

OB. 1980

en god idé at undersøge, om der måtte være basis for at oprette en lønrammestilling, det er nemlig ikke noget krav, at organisten har PO-prøve.

Eventuel henvendelse kan rettes til kontoret eller til medlemmer af FPO's bestyrelse.

Frescobaldi og artilleriet

Vi har modtaget:

Jeg vil da gerne tro, at Frescobaldi har haft sans for humor, blot ikke på basis af det eksempel, Ivar Frounberg anfører i juli-nr. 1979. Det italienske ord pistola betyder 1) med tryk på anden stavelse: et våben (fra Pistoia), 2) med tryk på første stavelse som afkortning af epistola: den første skriftlæsning i messen.

Ingen skal bilde mig ind, at Frescobaldi har brugt ordet i den først anførte betydning. Vi anser jo heller ikke Palestrina for hverken humoristisk eller krigsgal, fordi han har skrevet en messe i kanonform.

Men tænk, at ingen abonnent i de forløbne snart mange måneder har trytet om så blot en mistanke!

Jeg selv (ikke-abbonent) så først bladet i går.

Leif Kayser.

En kommentar til en anmeldelse

Jeg må indrømme, at jeg ligesom Carl Riess har undret mig over den, i hans anmeldelse af mit romerske cembalohæfte, omtalte akkord fra E-dur passacagliaen (nr. 11 i hæftet). Akkorden i højre hånd hedder: h-e-fis, og den gentages hårdnakket igennem 3½ takt. Selve notationen er beslægtet med den af de lange akkorder i nr. 12: »Tastata arpeggiata longa«. Akkorden i passacagliaen skal arpeggiæres, og måske burde jeg i mit forord have gjort opmærksom herpå. Men den omtalte akkord er *ikke* en skrivefejl (eller læsefejl), der står vitterlig således i Chigi-

håndskriftet, og i af akkorder i en på hinanden følgende akkord i mit hæfte accatura«-klange. und Klaviermusik sydtysk klaverinstrumentmusik danne dissonansk Musiklexikon fra den dels i forbindelse hovednoden) og Og dette sidste Francesco Gasparini pratico al cimbalo givetvis påvirket Gasparini. I Scaturatura-akkorder, ja nansklange til rytger frem til Bartoldi i øvrigt altid skrev clavecinister. Longfejl, men man er n

1600-tallet (og tielt de tidlige strenge dissonansgalister var frie i akkorder, der kan (jfr. eks. 244 og Sixteenth Century gen og frihed i spkens friske tastein

Jeg drister mig fra Ossian-ouvertur »Formel hält uns n Unsre Kunst heisst